

OŚN.6220.02.45.2020

DECYZJA Nr 5/2020 r.

Na podstawie art. 71 ust. 1 i 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 2, ust. 3 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z 2019 r. poz. 630, 1501, 1589, 1712, 1815, 1924, 2170.) oraz § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a tiret 3, § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a tiret 5, § 3 ust. 1 pkt 40 lit. b. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) oraz art. 146 § 2 w związku z art. 151 § 2 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256.),

Orzekam:

1. stwierdzić, że decyzja Wójta Gminy Pabianice z dnia 10.03.2020 r. znak OŚN.6220.02.07.2020 – stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji złoża kruszywa naturalnego Porszewice I, na działkach nr ew. 108/10, 108/11, 108/13, 108/14 obręb Porszewice, Gmina Pabianice, Powiat Pabianicki, woj. Łódzkie, wydana została z naruszeniem prawa,
2. odmówić uchylecia decyzji opisanej w pkt. 1, gdyż w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej, tj. z przyczyny określonej w art. 146 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej Ustawą, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Z wniosku z dnia 20.01.2020 r. Pana Wiesława Drelicha reprezentowanego przez pełnomocnika Panią Grażynę Porwańską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ATMO PROJEKT Projektowanie i doradztwo w ochronie środowiska, wszczęto dnia 28.01.2020 r. postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o

środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji złoża kruszywa naturalnego Porszewice I, na działkach nr ew. 108/10, 108/11, 108/13, 108/14 obręb Porszewice, Gmina Pabianice, Powiat Pabianicki, woj. Łódzkie. Działki są własnością Archidiecezji Łódzkiej, Inwestor dysponuje nimi na podstawie umowy zawartej między stronami na okres 3 lat. Zgodnie z art. 71 ust. 2 Ustawy, uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagają przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedsięwzięcie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839):

§ 3 ust. 1 pkt 40 lit a tiret 3 - na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich,

§ 3 ust. 1 pkt 40 lit a tiret 5 - w odległości nie większej niż 250 m od terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.),

§ 3 ust. 1 pkt 40 lit b - z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a.

Przedsięwzięcie jest kwalifikowane w świetle Ustawy jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy).

W dniu 28.01.2020 r. Wójt Gminy Pabianice wystąpił do organów opiniujących, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pabianicach oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dnia 29.01.2020 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pabianicach, po zapoznaniu się z materiałami w sprawie, zaproponował odstąpienie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, argumentując to niskim stopniem konfliktowości względem środowiska, ze względu na sposób eksploatacji.

Przy piśmie z dn. 20 lipca 2020 r. przesłano do tego organu do zaopiniowania Aneks Nr 1 do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia.

Po zapoznaniu się z tym dokumentem PPIS w piśmie z dn. 10 sierpnia 2020 r. podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko – zaproponował odstąpienie od wykonywania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Dnia 03.02.2020 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska zwrócił się do Wójta Gminy Pabianice o uzupełnienie braków formalnych, przedłożenie oświadczenia, wraz z uzasadnieniem, czy wnioskodawca jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego oraz przesłanie uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia. Wójt Gminy Pabianice dnia 11.02.2020 r. przesłał aneks do KIP oraz uzupełnienie formalne. Dnia 06.02.2020 r. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zwróciło się do Wójta Gminy Pabianice o przedłożenie dodatkowych wyjaśnień. Pismem z dnia 11.02.2020 r. Wójt Gminy Pabianice przesłał do Wód Polskich wymagane uzupełnienia. Pismem z dnia 20.02.2020 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyraził opinię, że istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Sieradzu pismem z dnia 20.02.2020 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konkretnych warunków i wymagań.

Tym samym Organ w ponownym postępowaniu uznał za niezbędne nałożyć na Inwestora niżej określone warunki i obowiązki.

- 1) wszystkie czynności związane z utrzymaniem we właściwym stanie środków transportowych i załadowczych (w szczególności tankowanie, wymiana oleju oraz ewentualna naprawa sprzętu i innych pojazdów) należy wykonywać poza terenem zakładu górniczego;
- 2) teren zakładu górniczego, miejsca pracy oraz postoju sprzętu i maszyn, wyposażać w sorbenty i biopreparaty neutralizujące wycieki paliw i płynów eksploatacyjnych, właściwe w zakresie ilości i rodzaju zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych;
- 3) zanieczyszczony substancjami ropopochodnymi grunt należy wybrać i przekazać upoważnionym do neutralizacji podmiotom;
- 4) prace wydobywcze prowadzić wyłącznie przy użyciu maszyn w pełni sprawnych oraz spełniających wymogi dopuszczające je do użytku;
- 5) w czasie eksploatacji złoża należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego wykorzystywanych maszyn i sprzętu;

- 6) eksploatację złoża prowadzić odkrywkowo, systemem wgłębnym, bez użycia środków wybuchowych, a z części zawodnionej wydobywać kruszywa naturalnie, bez odpompowywania wykopu;
- 7) kruszywo wydobyte z zawodnionej części złoża, w celu grawitacyjnego odsączenia wody, składować na przyzbie na terenie zakładu górniczego.

Zgodnie z zasadami wynikającymi z kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie decyzji stanowi jej integralną część.

Zamieszczenie powołanych wyżej warunków w uzasadnieniu decyzji jest więc skuteczne prawnie i wiążące dla Inwestora.

W związku z dużym zainteresowaniem społecznym oraz prowadzonym postępowaniem Inwestor nie podejmuje działań związanych z realizacją inwestycji.

Dnia 27.03.2020 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi o stwierdzenie nieważności Decyzji Wójta Gminy Pabianice. Dnia 02.04.2020 r. Wójt Gminy Pabianice przekazał akta sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego wraz z odniesieniem się do zarzutów.

Decyzją z dnia 09.06.2020 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi orzekło odmówić stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Pabianice.

Dnia 07.06.2020 r. wniesiono wniosek o wznowienie postępowania. Wniosek ten złożony został przez A. A. i D. A.

Na podstawie wpisów w księdze wieczystej KW LD1P/*****/*, oraz mając na względzie zasadę rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych Organ ustalił, że właścicielką nieruchomości położonej w Porszewicach, na której zamieszkują Strona oraz jej małżonek, jest tylko Strona A. A.

Powyższa nieruchomość położona jest w sąsiedztwie omawianego przedsięwzięcia, przez co należało uznać właścicielkę nieruchomości za stronę postępowania.

Niedopełnienie tego wymogu stanowiło istotne uchybienie proceduralne, stąd wniosek o wznowienie postępowania pochodzący od strony należało uznać za uzasadniony.

Uchybienie to należało więc zakwalifikować jako naruszenie prawa w rozumieniu przepisu art. 151 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W części wniosku złożonego przez D. A. wydane zostanie odrębne rozstrzygnięcie.

Wójt Gminy Pabianice postanowieniem z dnia 06.07.2020 r. wznowił postępowanie na wniosek Strony.

W toku wznowionego postępowania przeprowadzono dodatkowe ustalenia i dowody.

Wznowione postępowanie zakończone zostało wydaniem decyzji z dn. 28.08.2020 r. Od decyzji tej Strona wniosła odwołanie, w wyniku którego organ II instancji uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.

W uzasadnieniu swojej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze wskazało okoliczności, które winny być wyjaśnione przy ponownym merytorycznym rozpatrywaniu sprawy. Wskazać należy, że we wniosku o wznowienie postępowania Strona nie zgłosiła dodatkowych wniosków dowodowych. Stwierdziła za Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi, że w sprawie winna być wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto w piśmie z dn. 3 sierpnia 2020 r. Strona przedstawiła swoje stanowisko dotyczące Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy organ I instancji ustalił co następuje:

Zgodnie z wnioskiem Inwestora przedsięwzięcie ma być realizowane na terenie nieruchomości obejmującej działki nr ewid. 108/10, 108/11, 108/13, 108/14 obręb Porszewice, Gmina Pabianice.

Organ był więc zobowiązany do oceny zgodności tego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Oceny tej należało dokonać mając na uwadze w szczególności art. 80 ust. 3 Ustawy środowiskowej.

Kolejnym krokiem, po stwierdzeniu, że dane przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest ustalenie, czy na danym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach — art. 80 ust. 3 ustawy.

Przepis art. 80 ust. 3, w powołanym wyżej brzmieniu, został wprowadzony do ustawy z dnia 3 października 2008 r. przez art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1563).

Mając na uwadze charakter planowanego przedsięwzięcia należy stwierdzić, że w tej sprawie bezspornie znajduje zastosowanie przepis art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r., gdyż planowana kopalnia kruszywa naturalnego:

- zlokalizowana jest na terenie objętym planem miejscowym;
- stanowi działalność określoną ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze, inną niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

Po uzyskaniu bowiem koncesji może być wykonywana działalność polegająca na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, z wyłączeniem złóż węglowodorów, tj. węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, bez względu na miejsce ich występowania, są objęte własnością górniczą.

Wynika z tego jednoznacznie, że działalność polegająca na wydobywaniu kopaliny — piasku nie wymaga uzyskania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, wymaga natomiast koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż.

Powyższe kwalifikuje ją do oceny według kryterium nienaruszenia zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach.

Nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w planie miejscowym jest zatem - w świetle art. 80 ust. 3 ustawy - podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W załączonej do akt sprawy Karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że działki nr ewid. 108/10, 108/11, 108/13, 108/14 obręb Porszewice, zlokalizowane są na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Jednakże zasadniczą kwestią w tej sprawie pozostaje jednoznaczne ustalenie, postanowienia jakiego planu miejscowego są na tym terenie obowiązujące.

W „Charakterystyce przedsięwzięcia” stanowiącej Załącznik do decyzji Wójta Gminy Pabianice z dnia 10 marca 2020 r. nr 2/2020 wskazano, że teren działek inwestycyjnych objęty jest Uchwałą Rady Gminy Pabianice Nr XX/134/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Pabianice. Zgodnie z zapisami w/w planu teren działek oznaczony jest symbolem PHU stanowi tereny produkcyjne, handlu i usług.

Plan ten, w § 8 ustala warunki w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego, w tym, wprowadza zakaz (na całym obszarze) realizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu obowiązujących w tym zakresie przepisów szczególnych, za wyjątkiem terenów oznaczonych w planie symbolami P, U, RPO, NO, NU oraz za wyjątkiem dróg, realizacji zespołów zabudowy mieszkaniowej o powierzchni ponad 2 ha, wyznaczonych na rysunku planu sztucznych zbiorników wodnych.

Nie można, jednakże w tej sprawie nie dostrzec, że powołana wyżej Uchwała Nr XX/134/2004 w § 41 zawiera dodatkowe ustalenia, które odnoszą się do terenów, dla których Rada Gminy Pabianice zatwierdziła:

1) miejscowe plany szczegółowe zagospodarowania przestrzennego wsi: -

Petrykozy - Uchwała Nr XI/65/91 z dnia 4 kwietnia 1991 r.

- Piątkowisko - Uchwała Nr XI/66/91 z dnia 4 kwietnia 1991 r.

2) zmiany ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pabianice dla części miejscowości:

Piątkowisko, Pawlikowice, Szykielew — Uchwała Nr XX/166/96 z 19.11.1996 r;

Rydziny, Janowie; Jadwinin - Bychlew, Pawlikowice - Uchwała Nr VIII/63/99 z 30.06.1999 r;

Porszewice - Okołowice — Uchwała Nr III/15/99 z 26.11.1999 r;

Porszewice - Uchwała Nr XX/188/2000 z 27.10.2000 r;

Hermanów - Uchwała Nr XXV/230/2001 z 27.04.2001 r;

Rydziny - Uchwała Nr XXXI/285/2001 z 28.11.2001 r;

Porszewice - Uchwała Nr XXXI/286/2001 z 28.11.2001 r.;

Rydziny - Uchwała Nr XXXIV/311/2002 z 26.04.2002 r.;

Pawlikowice - Uchwała Nr XXXIV/312/2002 z 26.04.2002 r.;

Zatem na mocy § 41, na ww. terenach obowiązują ustalenia tych planów, za wyjątkiem zasad dotyczących zaopatrzenia w ciepło, gdzie dodaje się ustalenie: „Plan dopuszcza zastosowanie tradycyjnych źródeł energii”.

Należy zatem przyjąć, że § 41 uchwały Nr XX/134/2004 stanowi regulację szczegółową w zakresie obowiązywania na danym terenie planów miejscowych uchwalonych przed wejściem w życie tej uchwały.

Należy zatem przyjąć, że na terenie działek nr ew. 108/10, 108/11, 108/13, 108/14 obręb Porszewice obowiązuje (za wyjątkiem ustaleń dotyczących zaopatrzenia w ciepło) Uchwała z dnia 26 listopada 1998 r. Nr III/15/98 zmieniająca miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Pabianice (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z dnia 15 stycznia 1999 r. poz. 2).

Potwierdza to także część graficzna stanowiąca załącznik do Uchwały Nr XX/134/2004, na której wyraźnie zaznaczono tereny wyłączone z obszaru obowiązywania tej uchwały, opisane jako „teren objęty zatwierdzonym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego”. Dotyczy to także terenów o symbolu PHU na terenie miejscowości Porszewice.

Ponadto do takiej interpretacji § 41 planu skłania także § 7, w którym wymieniono wszystkie wyodrębnione tą uchwałą tereny lokalizujące poszczególne funkcje. Wśród tych terenów brak jest jednostki o symbolu PHU, która z kolei jest uwzględniona w uchwale z dnia 26 listopada 1998 r. Nr III/15/98.

Wprawdzie w § 41 planu z 2004 r. uchwałę tę błędnie opisano jako „Uchwałę Nr III/15/99 z 26.11.1999 r.” jednakże nie ma w tej sprawie wątpliwości, że pochodzi ona z roku 1998. Bezspornie ustalono przy tym, że dla przedmiotowego terenu żadnej uchwały w sprawie planu miejscowego w 1999 r. nie podjęto.

Zatem w tym konkretnym przypadku mamy do czynienia z sytuacją, w której ustawa ogólna późniejsza nie uchyla ustawy szczególnej wcześniejszej.

Skoro w tej sprawie nie budzi wątpliwości, która uchwała w sprawie miejscowego planu znajduje zastosowanie, to należy odnieść się do poszczególnych jej postanowień regulujących przeznaczenie terenu 3 PHU oraz zasad jego zagospodarowania.

Zgodnie z § 8 uchwały z dnia 26 listopada 1998 r. Nr III/15/98, plan wyznacza tereny: 1 PHU. 2 PHU i 3 PHU jako przemysłowe, magazynów i składów handlu hurtowego oraz usług komercyjnych, z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod wymienioną zabudowę z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi.

Uciążliwość prowadzonej działalności nie może wykraczać poza granicę wyznaczonej działki, a tym samym powodować konieczność ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania. Dla sąsiadujących z projektowanymi funkcjami terenów wypoczynkowo - rekreacyjnych oraz kompleksu leśnego plan ustala dopuszczalny poziom hałasu 45 dB(A) w porze dziennej i 40 dB(A) w porze nocnej.

W terenach, o których mowa w ust. 1 plan dopuszcza w zakresie przeznaczenia uzupełniającego lokalizację:

- infrastruktury technicznej dla potrzeb lokalnych,
- komunikacji wewnętrznej (drogi, parkingi).

Obiekty lub urządzenia, o których mowa w ust. 3 można lokalizować pod warunkiem, że tereny zajęte pod te obiekty lub urządzenia stanowią łącznie nie więcej niż 30 % powierzchni danego obszaru.

§ 11 zaś ww. Uchwały, na całym obszarze obowiązywania planu zakazuje:

- 1) lokalizowania inwestycji z zakresu szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi w rozumieniu rozporządzenia MOŚZNiL, z dnia 14 lipca 1998 r. (Dz. U. Nr 93. poz. 589, § 1),
- 2) lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności usługowo-produkcyjnej, mogącej powodować przekroczenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego z procesów technologicznych ponad wskaźnik norm dopuszczalnych,
- 3) lokalizowania, na terenach przeznaczonych do zabudowy a nie wyposażonych w podstawową sieć infrastruktury technicznej, nowych obiektów budowlanych, przed wykonaniem tej infrastruktury,

4) wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu oraz tworzenia i utrzymywania otwartych kanałów ściekowych,

5) prowadzenia działalności, w wyniku której emitowane będą odory.

Odnosząc się do ww. ustaleń planu miejscowego należy raz jeszcze odwołać się do treści art. 80 ust. 3 Ustawy, zgodnie z którym w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

W obowiązującym planie miejscowym tereny 3 PHU to tereny o przeznaczeniu na cele przemysłowe, magazynowe i składowe handlu hurtowego oraz usług komercyjnych, z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod wymienioną zabudowę z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi.

Plan zatem, wśród działalności wskazanej w § 8 ust. 1 nie wymienia kopalni kruszywa. Nie można, jednakże nie dostrzec, że powołany wyżej art. 80 ust. 3 Ustawy, w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych w oparciu o przepisy ustawy — Prawo geologiczne i górnicze modyfikuje kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia. W takim przypadku, nie jest konieczne stwierdzenie zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a jedynie nienaruszenia przez przedsięwzięcie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zróznicowanie kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia powinno również prowadzić do różnych stanów prawnych. Z całą pewnością można stwierdzić, że dla braku sprzeczności nie są konieczne ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskazujące na dopuszczalność takiej działalności.

W interpretacji należało też uwzględnić przepis art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze wskazujący, że podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach.

Próbując wskazać kryteria oceny czy przedsięwzięcie narusza ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazać należy, że może do niego dojść zasadniczo w trzech przypadkach:

- 1) gdy w planie zawarty jest bezpośredni zakaz wydobywania kopalin;
- 2) gdy plan wprowadza zakaz wznoszenia obiektów budowlanych, a obiekty zakładu górniczego, które mają zostać zlokalizowane na powierzchni gruntu planowane są w ramach terenu objętego zakazem;
- 3) gdy skutki planowanego wydobywania kopaliny, ujawniające się na powierzchni terenu będą prowadziły do utraty funkcji danego terenu, tzn. nie dają się z tą funkcją pogodzić.

Wydaje się, że sytuacje te wyczerpują możliwości wskazania przypadków, w których w sposób oczywisty i nie budzący wątpliwości można przesądzić o stwierdzeniu naruszenia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w świetle przepisów komentowanego artykułu oraz art. 7 ustawy — Prawo geologiczne i górnicze (*Komentarz do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Reg. Filipowicz 2020, wyd. 2/0tawski*).

W rozpatrywanej sprawie, zdaniem Organu, żadna z tych sytuacji nie ma miejsca. Po pierwsze bowiem plan nie wprowadza bezpośredniego zakazu wydobywania kopalin w odniesieniu do terenów 3PHU. Na marginesie należy zaznaczyć, że taki zakaz dotyczący „wykonywania robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie drzew” wprowadza § 22 ust. 5 planu, jednakże wyłącznie w odniesieniu do terenów 1PHU. Zatem, gdyby podobne ustalenie było intencją uchwałodawcy, nie było przeszkód, aby zakaz ten rozszerzyć na inne tereny, w tym tereny o symbolu 3PHU. Jednakże tego nie uczyniono.

Po drugie plan nie wprowadza na terenie 3 PHU zakazu wznoszenia obiektów budowlanych. Po trzecie wreszcie, brak jest podstaw do twierdzenia, że skutki planowanego wydobywania kopaliny, ujawniające się na powierzchni terenu będą prowadziły do utraty funkcji danego terenu. Wydobywanie kopaliny nie spowoduje utraty funkcji tego terenu, który jest (zgodnie z przeznaczeniem w planie) terenem inwestycyjnym.

Istotna dla takiej oceny jest okoliczność, że planowane przedsięwzięcie ma mieć charakter czasowy a po zakończeniu eksploatacji teren podlegać będzie rekultywacji i będzie mógł być dalej wykorzystywany zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie powyższej obszernej analizy, zdaniem Organu należy stwierdzić, że lokalizacja przedsięwzięcia na opisanym terenie będzie zgodna z dyspozycją powołanego wcześniej art. 80 ust. 3 Ustawy.

Wraz z wnioskiem Inwestor złożył Kartę Informacyjną Przedsięwzięcia.

W karcie tej przedsięwzięcia zawarto szczegółowe dane dotyczące złoża Porszewice I". Wynika z nich, że złożo udokumentowano na łącznej powierzchni - 105 466 m².

Pole A - obejmuje powierzchnię - 77 326 m², natomiast Pole B - 28 140 m². Granice złoża wyznaczono po skrajnych otworach pozytywnych, w granicy nieruchomości gruntowej, na której udokumentowano złożo z uwzględnieniem 6,0 m pasów ochronnych od gruntów rolnych osób trzecich i 10,0 m od przewodów linii średniego napięcia i światłowodu. Na obszarze złożowym nie ma stanowisk słupowych linii energetycznej.

Zasoby geologiczne złoża ustalone na dzień 31.12.2018 r. wynoszą: ogółem: 1 923 738 m³ to jest 3 270 355 ton (przy uwzględnieniu średniej gęstości nasypowej określonej laboratoryjnie na poziomie -1,70 t/m³).

W poszczególnych polach zasoby geologiczne przedstawiają się następująco: w Polu A -1360 938 m³ to jest - 2 313 595 ton i w Polu B - 562 800 m³ to jest - 956 760 ton.

Złożo jest częściowo zawodnione. Nawiercono lustro wód gruntowych występujące na głębokości od 7,4 m do 16,7 m p.p.t. - to jest na rzędnej 173,8 m n.p.m.

Spąg złoża jest nierówny i nawiązuje do morfologii terenu i występowania w podłożu na głębokości od 14,0 do 23,2 m p.p.t. osadów spoistych - glin piaszczystych.

Karta informacyjna zawiera także opis budowy geologicznej złoża oraz charakterystykę rodzaju i jakości kopaliny.

Odnosząc się natomiast do kwestii związanej z brakiem danych co do okresu funkcjonowania kopalni należy wskazać, że z treści art. 62a ustawy nie wynika, aby szczegółowe dane dotyczące przewidywanego okresu eksploatacji złoża miały być elementem koniecznym karty informacyjnej, umożliwiającym analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1.

W Karcie informacyjnej wskazano natomiast, że kopalnia będzie pracowała w porze dnia. Skoro zatem „pora dnia” obejmuje godziny od 6:00 do 22:00 (pkt 7.2.1.2 Karty), zaś zmiana to 8 godzin (pkt 7.2.1.5 Karty), zatem na podstawie tych danych nie można mieć wątpliwości, że praca będzie prowadzona w porze dziennej, w systemie dwuzmianowym.

W opracowaniu tym wskazano, że działki inwestycyjne porośnięte były drzewostanem mieszanym, głównie brzozą i sosną z domieszką lipy drobnolistnej i robinii

akacyjowej oraz dębu. W warstwie podszytu dominują podrosty drzew oraz krzewy czeremchy amerykańskiej. Runo w przewadze trawiaste - ze znaczną przewagą trzcinnika piaskowego oraz wysokich bylin jak nawłocie, wrotycz, bylica pospolita, krwawnik pospolity, dziurawiec zwyczajny. W miejscach bardziej nasłonecznionych stwierdzono także jastrzębca kosmaczka, turzycę owłosioną, babkę zwyczajną, starzec wiosenny. Przy skraju drogi krajowej notowano trybulę leśną czy cykorię podróżnik.

Cały obszar udokumentowanego złoza zajmują w chwili obecnej synantropijne zbiorowiska roślin należące do klas *Steilarietea mediae* i *Ariemisieta a vufgaris*.

Na działkach przeznaczonych pod realizację inwestycji nie stwierdzono występowania gatunków roślin i siedlisk przyrodniczych objętych ochroną. Nie odnotowano także gatunków roślin rzadkich. Brak też gatunków roślin z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, a także zagrożonych wyginięciem w skali kraju i regionu. Na działkach inwestycyjnych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie notowano siedlisk przyrodniczych ujętych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej UE i chronionych prawem krajowym, na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000.

Opisany wyżej stan nieruchomości potwierdza także dokumentacja, w tym fotograficzna, wykonana przez Organ w czasie oględzin tej samej nieruchomości na potrzeby postępowania w sprawie zezwolenia na wycinkę drzew.

Nie bez znaczenia w sprawie jest fakt, że na terenie przedsięwzięcia występują słabe gleby, bo jak wynika to z rejestru gruntów są to klasy V i VI.

Odnosząc się do zarzutów Strony dotyczących KIP Organ stwierdza, że prawidłowe funkcjonowanie projektowanej inwestycji zapobiega dopływowi i wyklucza dopływ zanieczyszczeń do wód podziemnych - projektowana inwestycja nie będzie źródłem wprowadzanych zanieczyszczeń do wód podziemnych. Powstanie inwestycji nie będzie się wiązało z emisją ścieków technologicznych do środowiska, do wód powierzchniowych i podziemnych. Oddziaływanie na wody podziemne (pierwszy poziom wodonośny) mogło by występować jedynie w przypadku nieprawidłowego funkcjonowania instalacji. Zachowanie odpowiednich reżimów pracy wyklucza takie oddziaływanie.

Brak oddziaływania na wody podziemne nie spowoduje pogarszania się stanu wszystkich części wód podziemnych.

Z uwagi na brak stosowania działań, które mogłyby powodować zanieczyszczenie wód podziemnych funkcjonowanie przedsięwzięcia nie będzie wymagało wdrożenia działań niezbędnych do odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Na podstawie przeprowadzonych analiz w oparciu o materiały wejściowe wykorzystane przy opracowywaniu dokumentacji oraz obowiązujące przepisy prawne można stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie, zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji nie będzie kolidować z realizacją celów dla środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) oraz jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) określonych w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Odry.

W trakcie eksploatacji inwestycji nie przewiduje się odwadniania złoża (wyrobiska) ani też dostawy wód ze źródeł zewnętrznych – złoża będzie suche. Zapewni to neutralność inwestycji względem lokalnie występujących wód podziemnych.

Zmiany w ukształtowaniu terenu nie będą powodować zakłócania stosunków wodnych z uwagi na występowanie poziomu wodonośnego poniżej spągu złoża. Nie wpłynie to w związku z tym na układ poziomów wodonośnych wód podziemnych.

Te wszystkie okoliczności spowodowały, że jak wskazano wyżej, Wójt Gminy Pabianice uznał, że nie jest konieczne nakładanie obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, co znalazło wyraz w decyzji z dn. 10 marca 2020 r.

Dla określenia wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny wykonano symulację komputerową rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku. W obliczeniach uwzględniono punkt obserwacyjny – najbliższą zabudowę mieszkaniową. Wskazać przy tym należy, że nieruchomość Strony leży w dalszej odległości od tego punktu.

Metoda obliczeniowa oparta jest na modelu rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku. Podstawowymi danymi źródłowymi w obliczeniach poziomów dźwięku były moce akustyczne projektowanych źródeł.

Obliczenia poziomu hałasu wykonane zostały zgodnie z normą PN-ISO 9613-2:2002 Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczania oraz Instrukcję Instytutu Techniki Budowlanej nr 338/2008 „Metoda określania emisji i immisji hałasu przemysłowego w środowisku” (program son 2, wersja 5.2).

Model zastosowany w oprogramowaniu uwzględnia zjawiska pochłaniania dźwięku przez powietrze, a także poprawki spowodowane tłumieniem dźwięku przez grunt, zielen, ukształtowanie terenu.

Wyniki analiz przedstawiono w formie graficznej i stanowią one dowody w aktach sprawy.

Z analiz tych wynika w szczególności, że hałas związany z funkcjonowaniem kopalni nie będzie wykraczał poza granice nieruchomości pozostającej w dyspozycji Inwestora, co jest zgodne z powołanym wyżej planem zagospodarowania przestrzennego.

Tym samym Organ ma podstawy twierdzić, że hałas ten nie będzie stanowił uciążliwości dla nieruchomości Strony.

Organ ustalił też, że nieruchomość będąca przedmiotem postępowania położona jest przy drodze krajowej o nawierzchni asfaltowej DK 71. Przebieg tej drogi zapewnia właściwą komunikację dla potrzeb przedsięwzięcia.

Powyższe znajduje potwierdzenie na szkicu załączonym do akt sprawy.

Dnia 30.10.2020 r. zawiadomiono strony postępowania poprzez upublicznienie o zebraniu materiału dowodowego wystarczającego do ponownego rozpatrzenia sprawy oraz wydania decyzji.

Dodatkowo w dn. 10 listopada 2020 r. Stronę powiadomiono elektronicznie. o uprawnieniu w trybie art. 10 kpa. Niezależnie od zarzutów skargi wniesionej przez Stronę dn. 13 listopada 2020 r. nie budzi wątpliwości, że Strona otrzymała powyższe powiadomienie i nie skorzystała z powyższego uprawnienia.

W dniu 13 listopada 2020 r. do Organu elektronicznie wpłynęły: Informacja - oświadczenie Strony oraz w/w Skarga.

W oświadczeniu Strona ponownie kwestionuje zgodność przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego.

W tym zakresie Organ podtrzymuje swoje stanowisko w obszernych wyjaśnieniach zawartych w początkowej części uzasadnienia.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów dotyczących wpływu przedsięwzięcia na wody gruntowe, Organ wyjaśnia, że w tym zakresie oparł się na pozytywnej opinii i wskazaniach organu właściwego w zakresie gospodarki wodami.

W świetle dokonanych ustaleń za niezasadne należy uznać stwierdzenie Strony, że przedstawiona przez Inwestora dokumentacja jest nierzetelna.

Przywołane przez Stronę informacje ze strony internetowej Instytutu Górnictwa Odkrywkowego mają charakter ogólny, nie mogą więc odnosić się do konkretnego przedsięwzięcia będącego przedmiotem postępowania.

Mając na względzie zgromadzony materiał dowodowy, w wyniku postępowania Organ nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosków Strony zarówno w zakresie zawieszenia postępowania jak i wstrzymania wykonania ostatecznej decyzji z dn. 10 marca 2020 r.

W ocenie Organu złożenie przez inną stronę postępowania skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego odmawiającą stwierdzenia nieważności w/w decyzji Wójta Gminy Pabianice nie stanowi formalnej przeszkody do zakończenia wznowionego postępowania.

Z uwagi na sposób rozstrzygnięcia sprawy w wyniku wznowionego postępowania, Organ uznał, że nie zaistniała przesłanka uzasadniająca wstrzymanie wykonania decyzji, której dotyczyło wznowione postępowanie.

Z tego też względu wniosek strony w tym zakresie nie mógł być uwzględniony.

Odnosząc się do powołanej wyżej skargi Strony Organ wyjaśnia:

Wiadomość e-mail wysłana została do Strony w celu uniknięcia ponownego zarzutu pozbawienia uprawnień przysługujących w toczącym się postępowaniu.

Wiadomość ta wysłana została na adres, którym dysponował pracownik prowadzący postępowanie a wcześniejsze korzystanie z tego adresu nie było kwestionowane.

Niezależnie od podniesionych zarzutów nie budzi wątpliwości a potwierdza to treść skargi, że przesłana informacja została Stronie doręczona.

Istotna jest okoliczność, że Organ wydłużył termin 7 dni, podany w pierwotnym zawiadomieniu, o kolejne 7 dni licząc od daty otrzymania przez Stronę wiadomości e-mail.

W tej sytuacji zarzut utrudniania Stronie wykonywania przysługujących jej czynności jest bezpodstawny.

Dodatkowo w dn. 17 listopada 2020 r. do Urzędu Gminy wpłynął wniosek Strony o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu hydrologii oraz akustyki.

W ocenie Organu wnioski te nie zasługują na uwzględnienie.

Jak wskazano wyżej w zakresie wpływu przedsięwzięcia na gospodarkę wodną, zasoby wodne w miejscu jego realizacji odniósł się organ właściwy w tym zakresie, który pozytywnie zaopiniował przedsięwzięcie i nie znalazł uzasadnienia dla potrzeby wykonywania oceny oddziaływania na środowisko.

Odnosząc się do zarzutów Strony dotyczących terenu określanego jako Uroczysko Porszewice to wskazać należy, że Strona nie dysponuje tytułem prawnym do tego terenu. W

aktach postępowania brak też dokumentu uprawniającego Stronę do zajmowania stanowiska dotyczącego tego właśnie terenu.

Mając powyższe na uwadze Organ uznał, że realizacja przedsięwzięcia, ze względu na jego skalę, czasowy charakter oraz zastosowane rozwiązania chroniące środowisko, zapewnia dotrzymanie odpowiedniej jakości poszczególnych elementów środowiska.

Te okoliczności a także wykazana wcześniej zgodność przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dają podstawę do stwierdzenia, że planowane przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na wartość nieruchomości Strony, w szczególności nie spowoduje obniżenia tej wartości.

W tej sytuacji zdaniem Organu uzasadnione było odstąpienie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,

Postępowanie w przedmiotowej sprawie nie wymagało więc zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa.

Wznowione postępowanie nie dało również podstaw do tego by taka ocena musiała być przeprowadzona - uzasadnione więc było wydanie decyzji na podstawie art. 146 § 2 Kpa.

Niniejsza decyzja zostanie podana do publicznej wiadomości w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie prowadzonym przez Wójta Gminy Pabianice oraz na stronie internetowej Urzędu Gminy Pabianice.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, za pośrednictwem Wójta Gminy Pabianice, w terminie

14 dni od dnia jej doręczenia. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje jej wykonanie.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna.
3. Prawomocność decyzji musi zostać potwierdzona przez organ wydający decyzję, poprzez zamieszczenie w niej klauzuli stwierdzającej ostateczność.

Wójt Gminy Pabianice
Marcin Wieczorek

Otrzymują:

1. Atmo Projekt ul. Gdańska 91/93 90-613 Łódź
2. Strony postępowania (zgodnie z art. 49 kpa)
3. Wnioskodawczyni
4. a/a

Do wiadomości:

5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi ul. Traugutta 25
6. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pabianicach ul. Kilińskiego 10/12
7. Wody Polskie Zarząd Zlewni w Sieradzu Plac Wojewódzki 1; 98-200 Sieradz
8. Starosta Pabianicki, Pabianice ul. Piłsudskiego 2